

LAUSANNE-VISJONEN utfordrer norsk kristenhet

angelikale ledere fra den tredje verden fikk fornyet og forsterket visjon for evangelisering og misjon under Lausanne-kongressen i 1974. I siste ukes KS presenterte vi noe av hva Lausanne-visjonen førte til av ekspansjon. Men hva med den vestlige verden? Og vårt eget Nor-

Jan-Aage Torp
Lausanne-talsmenn
et var en bredt sammensatt delegasjon fra Norge under Lausanne 1974. Biskop Erling Selvig var den toneangivende nordmennene. Blant pinsebevegelse på kongressen var blant annet Alf Gilbrant, Hans Svarteng og David Østby. De fleste av dem sammenhenger i Norge som representant. De stod nå innfor den store utfordringen: Å uttrykke den visjon og de strategifremmende ideer som ble presentert i Lausanne.

Biskop Utne ble invitert til å representere den nordiske representasjonen i den internasjonale arbeidskomiteen. På en særskilt møte skulle han også bli utnevnt til visjonens talsmann i Norge. Han tok initiativ til å danne en norsk Lausanne-komite som ut fra norske forhold skulle søke å uttrykke Lausanne-visjonen gjennom formidling og kontakt med andre nasjonalt. Lausanne-arbeidskomiteen fikk med seg i tillegg en del varmhjertede menn for misjon og evangelisering, bl.a. Hans Svarteng, Gabriel Eikeli og Reidar Eriksen. Men i tillegg ble noen lederskikkelser trukket ut til et bevisst forsøk på å sikre Lausanne-visjonens fortsettelse i norsk kristenliv. Reidar Eriksen, statskirkesjef som da var ansatt i Misjonsselskapet, er en mann som ble sterkt preget av Lausanne-visjonen og har betydelig å kanaliserer Lausanne-inspirerte ideer om kirke og evangelisering inn i den norske kirkevirkelighet. Jan-Aage Torp, også han statskirkesjef som da var ansatt i Lags-

bevegelsen, ble en talsmann for evangelisering og fornyelse, i Lausanne-bevegelsens ånd. Slik kunne mange navn på unge ledere vært nevnt som fikk sin framtidige ledertjeneste sterkt preget av begivenhetene i Lausanne sommeren 1974. Lausanne 1974 har nok satt et mer ettertrykkelig stempel på norsk kristenhet enn mange aner.

Internasjonal orientering

Den norske Lausannekomite ble dannet på grunn av en internasjonal begivenhet. Den internasjonale orienteringen har vært selvskreven fra første stund. Noe av det viktigste komiteen har foretatt seg, er å sørge for norsk deltakelse i internasjonale fora. Den internasjonale hovedkomite hadde først biskop Utne som norsk medlem inntil han ble syk sommeren 1978, og de siste årene har Norge vært representert ved biskop Håkon Andersen og misjonssekretær Kirsti Mosvoll. I underkomiteen har særskilt fakultetslektor ved Menighetsfakultetet, Tormod Engelsen, spilt en betydningsfull rolle. Han er med i arbeidskomiteen for teologiske spørsmål, som arrangerte den internasjonale konsultasjon om Den Hellige Ånd og verdens-evangeliseringen i 1985. Her var faktisk nordmannen Engelsen den drivende kraft bak hele konferansen. Direktør i IMMI, Sigurd Aske, er medlem av arbeidskomiteen for kommunikasjon, og i perioden 1981-85 var Jan-Aage Torp fra pinsebevegelsen med i arbeidskomiteen for bønn, og var følgelig en medarrangør av den store Bønnekongressen i Sør-Korea pinsen 1984.

Gabriel Eikeli har vært med i den norske Lausannekomiteen som biskop Utne tok initiativet til.

Sigurd Aske, direktør i IMMI, er medlem av arbeidskomiteen for kommunikasjon.

Jan-Aage Torp var med i arbeidskomiteen for bønn 1981-85. Han var medarrangør av den store Bønnekongressen i Sør-Korea pinsen 1984.

En annen viktig oppgave for den norske komiteen har vært å sørge for norsk deltakelse i internasjonale konferanser hvor visjonen fra Lausanne blir formidlet og videreutviklet. Det har vært en rekke slike konferanser, en del av mindre karakter, som har arbeidet med teologiske og strategiske spørsmål med hensyn til verdens-evangeliseringen. De mest kjente konferanser er vel Pattaya-1980 i Thailand, der vel 1000 deltakere arbeidet med spørsmålet: Hvordan skal vi nå jordens folkeslag? De norske deltakerne opplevde her amerikansk metodikk og framgangsmåte på sitt mest typiske, med stor vekt på strategi og tilsvarende liten vekt på teologi/det bibelske fundament.

Den neste store konferanse var Bønnekongressen i Sør-Korea 1984, der Oddvar Søvik og Jan-Aage Torp opplevde en ukes bønne-møter med 3000 deltakere fra alle nasjoner. På nytt ble veldig mye gjennomført på amerikanske premisser, men møtet med en bedende koreansk kristenhet satte et kvalitetsstempel på hele arrangementet.

Her rører vi vel ved noe som

har vært foruroligende i tiltakende grad innenfor den internasjonale Lausannebevegelsen: Skal amerikanske dollar gjøre det tvingende nødvendig å gjennomføre alle Lausanne-arrangementer på amerikanske premisser? Den norske holdningen er klar: Lausanne-visjonen er internasjonal, og må gjenspeile hele den verdensvide kristenhet!

Danvik-konferansene

Det kanskje vesentligste middel til å spre Lausanne-visjonen i Norge har vært de såkalte Danvik-konferansene som arrangeres annenhver høst på Danvik Folkehøyskole i Drammen. Her har norske prester, pastorer, forkynnere og misjonærer blitt konfrontert med det ypperste innenfor internasjonal evangelisering og misjon. Hvem kan vel glemme møtet med den aldrende kirkevekst-pioneren Donald McGavran i 1980! Møtet med hans tenkning betydde innledningen til noe helt nytt for mange yngre ledere. Den første generalsekretær i Lausanne-bevegelsen, ghaneseren Gottfried Osei-Mensah, bidro til å høyne den internasjonale bevissthet ved sin deltakelse på Danvik i 1978, 1980 og 1982.

Evangelisten Leighton Ford, kjent som svoger til Billy Graham, talte om evangelistens betydning og rolle i 1984. Og kanskje det viktigste ved Danvik-konferansene har vært at norske ledere, yngre og eldre, har kunnet møtes til bønn og samtale i en så inspirerende sammenheng som Lausanne-bevegelsen er. Verdien av dette kan ikke måles.

29. september til 1. oktober i år avholdes den femte Danvik-konferanse. Et stort antall pinsevenner er innbudt, og vil

sammen med 150 deltakere fra alle kristne leirer møte den Lausanne-inspirerte visjonen om storbyevangelisering. Amerikaneren Raymond Bakke er viden anerkjent for sin innsikt og nød for styrbyenes evangelisering, og her vil vi nok bli konfrontert med holdninger og ideer som blir toneangivende i det kommende 10-året. Pinseforstander Egil Svartdahl er en av talerne denne gangen, i et panelopplegg som tar for seg samarbeids- og konkurranseforhold i evangeliseringsarbeid i Norge.

Framtiden

Lausanne-bevegelsen internasjonalt og nasjonalt i Norge, er i et generasjonsskifte. For Norges vedkommende har generasjonsskiftet spesielt stor betydning på grunn av de trange kår ekumenikken lever under. Fram til den neste store Lausanne-kongress i 1989 vil ledersammensetningen i Den norske Lausannekomite bli nokså forandret. Det er disse ledere som får ansvaret for å bevare Lausanne som en ekte visjonær inspirasjonsbevegelse. Blir Lausanne en ny tørr organisasjon har den ikke livets rett.

Etter min vurdering bør Lausannebevegelsen i Norge preges i framtiden av ledere som våger å stå for positive, bibelske holdninger til evangelisering og misjon. Ledere som tørr og ledere som vil! Lederskapet i en slik bevegelse kan fort stivne i innadvendt kameraderi og snever hensyntagen til hverandre.

Det kan fort bli til en liten eliteklubb som sikrer hverandres posisjoner. Men det er visjonen som må leve og råde. Visjonen om at evangeliet skal nå fram til hele jordens befolkning i vår levetid. Må det lykkes!

Åpningsfest på Sandvik

Lørdag 30. august kunne rektor ved Sandvik Folkehøyskole, Ingrid Stuksrud, ønske skolens 15. elevkull hjertelig velkommen - ca. 55 elever fra hele landet og fra mange andre kanter av verden. En del foreldre og andre var også til stede på åpningsfesten, som ble dyktig ledet av rektor Ingjerd Jørgensen.

av holdninger foran det nye året, at det møtes med en åpen og positiv innstilling. Stikkord som tro, toleranse, tålmodighet og tilgivelse kan være avgjørende for utbyttet av et så viktig år som et folkehøyskoleår er.

Til en åpningsfest hører det med forskjellige ting, så som musikalsk underholdning, en lysbilde-rundtur i tidligere elevkulls aktivi-

teter, visesang og andakt, - alt fint utført av skolens personale. Det ble også brakt hilsen fra foreldre og fra to «gammel-elever» fra fjorårets kull, som hadde tatt turen til skolen for å gi gode «råd» til nye elever.

Når det så legges til at serveringen var rikelig og god, kan man trygt si at det 15. skoleåret fikk en fin start.

-ebe

i sin hilsmingstale underreket rektor betydningen